

MÅTTSUNDARN

Medlemsblad från

MÅTTSUNDS INTRESSEFÖRENING

Nr 11

Årgång 6. 2001

Tidningen delas ut gratis till alla hushåll i Måttsund.

Priset för övriga 20:-

Vinterlek vid Förskolan

INNEHÅLL:

Innehållsförteckning - Styrelsens sammansättning	sid 2
Framtidsverkstad - vad är det?	sid 3
Kampen för vår skola	sid 3
Skördefest i Måttsundsskolan	sid 6
Förskolan 20 år	sid 12
Onsdagsträffen	sid 16
Lägerresa	sid 18
Fågelholkar till nyinflyttade	sid 19
Surströmmingsfesten 2001	sid 20
Måttsundsdagen 2001	sid 22
Måttsunds historia: Hemman nr 7 och 9	sid 23
Syringa Måttsund	sid 35
Ny i byn	sid 38
Några ord från Valberedningen	sid 39

Måttsunds Intresseförenings styrelse:

			tel.
Thomas Sandberg	ordförande	Myrbacken 11	341 43
Tomas Lejon	v. ordf.	Sörsundet 69	341 70
Lena Holmqvist	sekreterare	Myrbacken 15	343 16
Torbjörn Nilsson	kassör	Kläppvägen 35	343 30
Carina Avergren	ledamot	Gultmalvägen 43	342 76
Karin Vilhelmsson	ledamot	Kläppvägen 14	342 52
Peter Frykenfeldt	ledamot	Kläppvägen 37	340 22
Eva Lundström	suppleant	Skogsbrynet 25	341 49
Maria Palmgren	suppleant	Gultmalvägen 7	341 72

Redaktör:

Ingrid Vikström

Måttsunds byaväg 296 340 72

Nästa nummer av Måttsundarn utkommer omkring den 15 juni 2002.

Manusstopp den 20 maj.

Framtidsverkstad - vad är det?

Vi har alla fått två inbjudningar från Intresseföreningen med rubriken Framtidsverkstad i brevlådan. Den första informationsträffen var i oktober. Själv var jag upptagen på annat håll då, men vid nästa samling den 13 november var jag en av de 14 personer som hörsammat inbjudan. Ungefär hälften tillhörde Intresseföreningens styrelse. Under tre timmar skulle vi redovisa våra idéer gällande Måttunds utveckling. Ingela Uvberg-Nordell från Priora och Ulf Öhlund från Luleå Kommun skulle hjälpa oss att komma igång. Deras uppläggning av kvällen fick vi dock bortse ifrån. Genom att intresset var så svagt fastnade vi för en enda fråga:

HUR SKA VI FÅ MÄNNISKOR ATT ENGAGERA SIG?

Någon menade ändå att Intresseföreningen under de år den funnits i byn har åstadkommit mycket. T.ex. de aktiviteter som redan blivit till tradition: Måttundsdagen, surströmmingsfest, pubaftnar, valborgsfirande, adventsfika och adventsgran.

Och vidare iordningställande av badplats, grillplatser, hockeyrink.

Det har också arbetats med trafiksäkerhet, som resulterat i gångtunnel och väntkurer. Slyröjning (men där är det dags att börja om). Utdelning av julblommor till äldre bybor och av fågelholkar till nyinflyttade familjer.

Och denna tidning.

Resultatet av vårt samtal den här kvällen blev ett beslut att kalla IK Örnens och Medborgarhusföreningens styrelser till ett möte gemensamt med Intresseföreningen. Troligen har också dessa föreningar samma problem vad gäller engagemang.

Vid detta möte hade vi ännu inte mötts av chocken om en eventuell nedläggning av Måttundsskolan. Nyheten ledde till telefonsamtal med politiker, uppvaktningar och insändare i de lokala tidningarna. Efter mötet vecka 49 med BUN:s ordförande Jonas Lundström har väl de flesta andats ut. Men vi får inte glömma att detta kanske bara handlar om en frist på några få år. Kommer hotet tillbaka, måste vi ta upp kampen igen. Då är det bra att ha i minne de argument föräldern Håkan Edström framfört. Några av dem kan du läsa här nedan.

Ingrid Vikström

Kampen för vår skola

Luleå i ett norrbottniskt perspektiv

Fakta, hämtat från SCB:s och Kommunförbundets "Vad kostar verksamheten i din kommun – 2000?" som dels visar vilka Luleås ekonomiska förutsättningar är, dels hur mycket Luleå satsar på bl.a. skolområdet jämfört med andra norrbottniska kommuner.

I **tabell 1-3** går att utläsa att Luleå kommun har presterat bäst resultat (+1.092 kr/inv), har mest eget kapital (45.181 kr/inv) samt har störst soliditet (51% inkl. pensionsåtaganden) av länets kommuner. Fr.o.m. tabell 4 börjar dock en dystrare läsning:

Av **tabell 4** framgår att Luleå kommun har lägsta nettokostnaderna av länets kommuner inom såväl utbildning (ca. 10.700 kr/inv) som för äldre och funktionshindrade (ca. 9.200 kr/inv).

I **tabell 6** går att läsa att Luleå kommun spenderar minst pengar per elev i grundskolan av länets kommuner (ca. 57.200 kr/elev)

Av **tabell 7a** och **7b** framgår dels att Luleå kommun har tredje minst vuxna per barn inom barnomsorgen (endast Arjeplog & Kalix har färre), dels att Luleå kommun spenderar fjärde minst per barn inom barnomsorgen (ca. 104.400 kr/barn – Arjeplog, Arvidsjaur & Älvsbyn satsar mindre) av länets kommuner.

Kommunens satsningar på barn- och utbildning kontra andra förvaltningar

Eftersom samtliga partier gick till val 1998 med löftet att prioritera skolan kan det vara intressant att se hur dessa satsningar fallit ut i verkligheten. Här har jag utgått från kommunens budgetunderlag för vart och ett av åren i föregående mandatperiod och jämfört dessa med åren i innevarande period.

Under mandatperioden 1995-1998 satsades totalt 3.821,2 Mkr i kommunbidrag på barn- och utbildningsområdet (inkl. barnomsorg). Det utgör 44,8% av den totala summan kommunbidrag exkl. återförda kapitalkostnader. Under innevarande mandatperiod (1999-2002) satsas förvisso mer pengar i absoluta tal, 4.153,6 Mkr, men detta utgör endast 43,4% av de totala kommunbidragen. Jämför man barn- och utbildningsområdet med andra förvaltningsområden finner man att det förra är det område som relativt sett minskat mest!

Vän av ordning kanske anser det vara missvisande att enbart fokusera på driftbudgeten utan hänsyn till investeringar. En titt även på detta område ger vid hand att det i 1998-års budget avdelades 123,1 Mkr på barn- och utbildningsområdet. Under innevarande mandatperiod har i snitt avdelats 92,7 Mkr, alltså ca. 75% av de investeringar som gjordes året före föregående val.

Inte under något enskilt år i innevarande mandatperiod investeras lika mycket inom barn- och utbildningsområdet som det gjordes 1998.

Skolans lokalkostnader; stad kontra landsbygd

I Barn- och utbildningsnämndens protokoll från 01-04-26 (§52 – Lokal- och investeringsplan 2001-2007) presenteras bl.a. tre ingångsvärden för var och en av kommunens skolor:

Bedömt antal elever

Tillgänglig yta

Hyreskostnad (som dock ej uppräknats med hänsyn till planerade investeringar)

Dessutom presenteras två andra ingångsvärden som utgår från de tre som nämns ovan:

Yta per elev

(Hyses-) Kostnad per elev

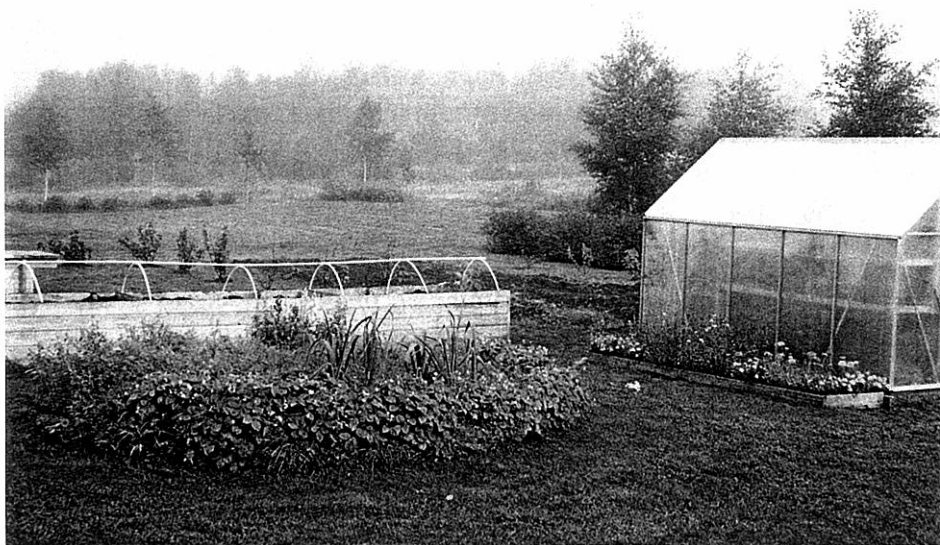
Det är märkligt att den kombination av ingångsvärden som normalt används i dylika sammanhang, hyreskostnad per kvadratmeter, INTE presenteras. De siffror som tonar fram vid en sådan kombination är anmärkningsvärda, vilket kanske förklarar varför de inte finns med. *Landsbygdens skolor har nämligen upp till tre gånger så hög hyra som centralortens.* De fem skolorna med högst hyra hotas nu av nedläggning: Klöverträskskolan (1.264 kr/m²), Vitåskolan (1.013 kr/m²), Måttundsskolan (994 kr/m²), Ersnässkolan (986 kr/m²) resp. Benzeliusskolan i Bensbyn (967 kr/m²). Dessa hyror kan jämföras med de skolor som har lägst hyra: Bergviksskolan (371 kr/m²), Hedsskolan (377 kr/m²), Stadsö-skolan (411 kr/m²), Boskataskolan (431 kr/m²) resp. Munkebergsskolan (436 kr/m²).

Å andra sidan kan landsbygdsskolorna näst intill obefintliga behov av investeringar förklara de höga hyrorna. För ovan nämnda byaskolor planeras investeringar om endast 85.000 kr t.o.m. läsåret 06/07, TILLSAMMANS. Landsbygdsskolornas inre- och yttre miljö är alltså så pass god att inga större investeringar behövs (vilket motiverar de höga marknadshyrorna?) Situationen för de fem skolorna med lägst hyra är en helt annan. För dessa planeras investeringar om drygt 43.000.000 kr tillsammans under motsvarande period, *alltså 500 gånger så mycket.* Investeringarna motiveras bl.a. av att Yrkesinspektionen ställer krav på miljön. Dessa investeringar har dock INTE beaktats när det gäller hyreskostnaden!

Håkan Edström

Skördefest i Måttsundsskolan

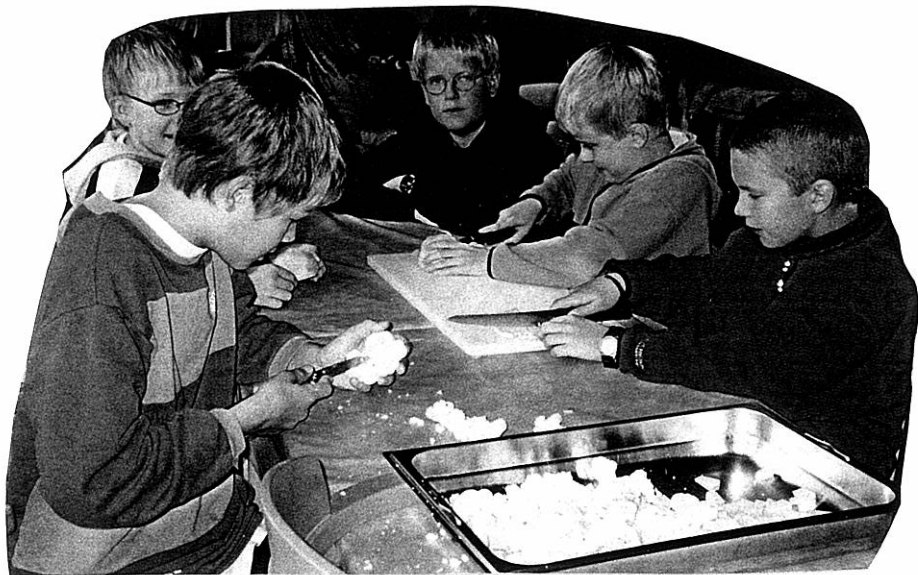
Onsdagen den 19 september hölls skördefest i skolan. De grönsaker och rotfrukter som odlats på skolgården hade plockats in och utökats med vissa inköpta. En förälder hade skänkt en stor och vacker pumpa.

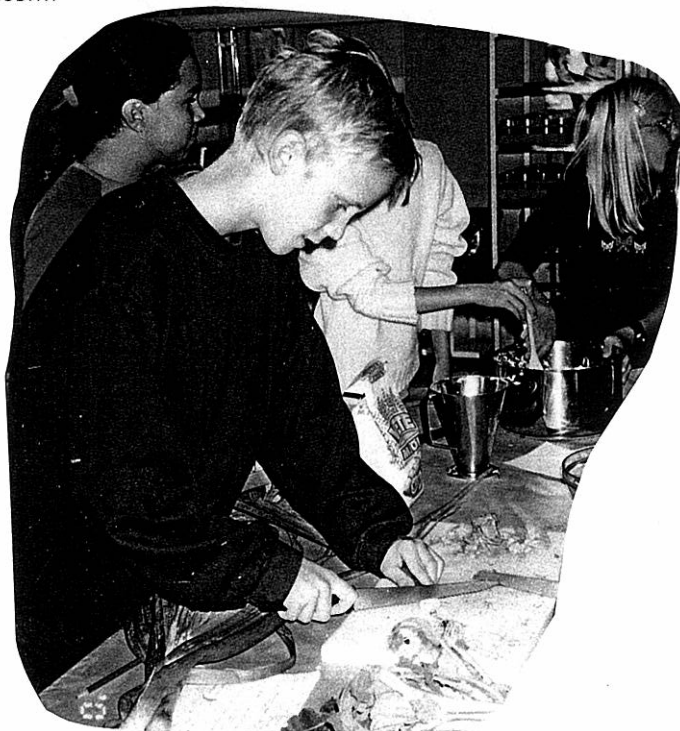
Under hela förmiddagen arbetades det febrilt i kök, matsal, fritidslokaler och klassrum. Olika grupper hade sin speciella uppgift. Några sexåringar tillsammans med sina faddrar från åk 3 bakade frallor på fritids. Andra grupper skalade, hackade och sköljde grönsaker. Resultatet blev mandelpotatissoppa, broccolipaj, pumpagratäng med köttfärs, wok av olika grönsaker och skinka, köttfärsfräs med morötter, lök och vitkål, råa grönsaker med dipsås och kokt, pressad potatis. Som dryck serverades förutom mjölk, vinbärssaft framställd av egen skörd. Frallan kunde förgyllas med en sked honung från de egna bisamhällena. Föräldrar och småsyskon var också inbjudna.

Många kom också och lät sig undfågnas. En riktig festdag men samtidigt en arbetsdag där resultatet kanske kan få många barn att upptäcka, att grönsaker inte bara är vackra att se på. Om jag ska ge högsta betyg på något av det som serverades, så väljer jag nog mandelpotatissoppan. Den smakade mer!

I.V.

Det skalades....

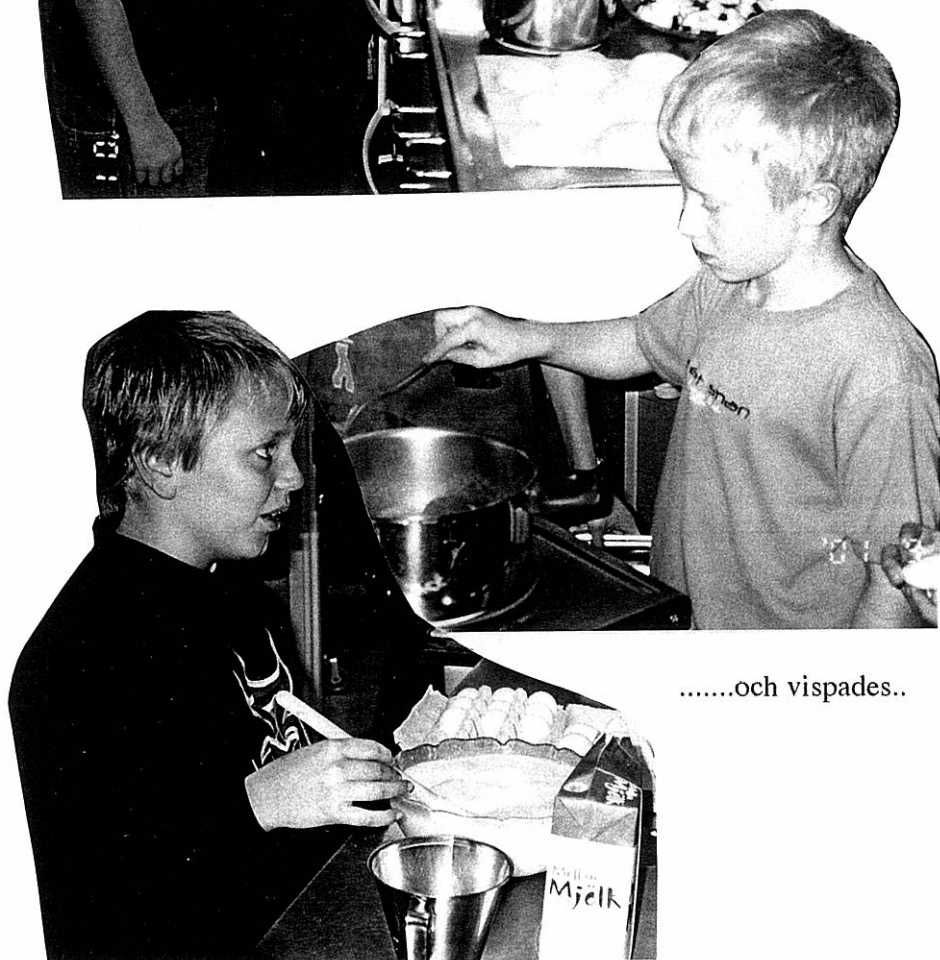

..och hackades

...och kokades..

.....och vispades..

...och bakades....

...och gräddades....

.....och åts.

Förskolan i Måttsund 20 år

Förskolan i Måttsund har firat 20-årsjubileum. Under de år som gått sen starten har många av byns barn och ungdomar tillbringat en stor del av sin dagtid där. Hur många har man väl ingen riktig koll på, men visst är det hundratals. Och vilka det är kan man se på de gruppfoto som arrangerats på en vägg i de nuvarande lokalerna. Tyvärr saknas ett par foton.

Först var det älvsbyvillan på Gultmavägen som utgjorde "Dagis". I en hemtrevlig miljö mitt inne i villabebyggelsen fanns den rödmålade villan. Efter tio år var den alltför liten och det nya dagiset uppfördes inte långt ifrån den då planerade skolan. Under ett par år var barnen så många att båda husen fick nyttjas. Här på nya dagis är utemiljön bättre och utrymmena större och ger plats för mera varierad lek. När jag kom på besök var en grupp ifärd med att omvandla årets första snöflingor till en koja.. Oj vilken arbetslust barnen visade!

Verksamheten är uppdelad i två avdelningar Åkerbäret och Hallonet. Tillsammans finns här nu 27 barn. Det är egentligen för få, men beror på att så många mammor är hemma med de under året födda småsyskonen. Nackdelen är att detta kan resultera i uppsägning av personal. Men om ett par år kan det innebära överfullt i avdelningarna.

Inomhus finns här många små rum för olika aktiviteter. Här finns målarum, lekrum, rum för vila och sagogrotta men också plats för att samla hela gruppen.

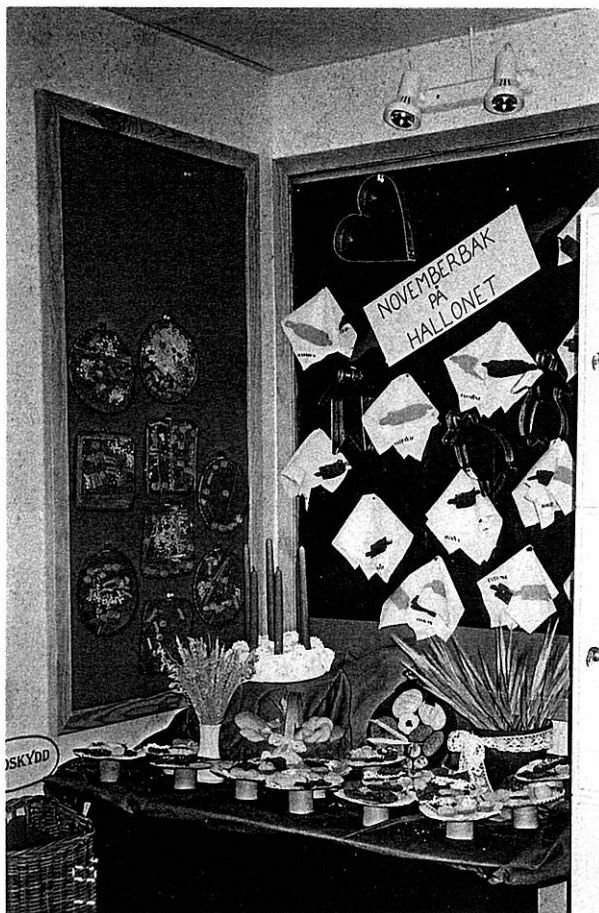
Något som man fått tänka på är att ge de synskadade barnen lättare att orientera sig. Därför har mattor lagts ut på golvet för att t.ex. urskilja en sittbänk eller ett bord.

Lena Nygren är min ciceron. Hon visar och berättar. Vi börjar i förstugan.

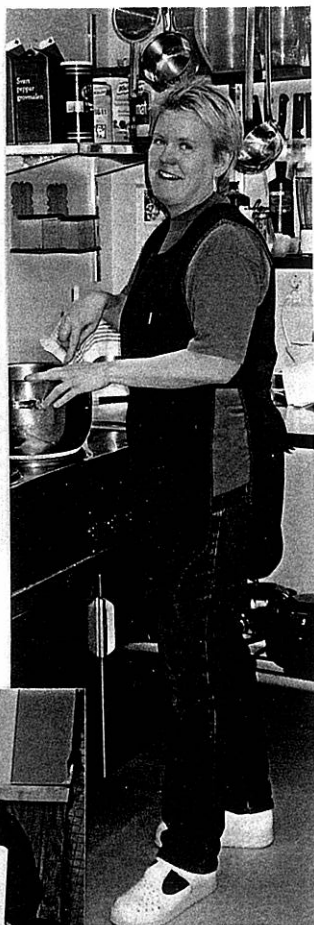
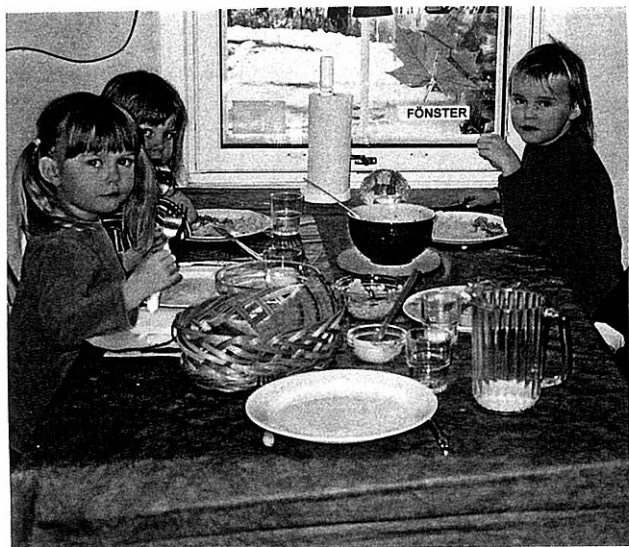
Alldeles intill ytterdörren redovisas månadens tema. Det handlar om bröd och om sädesslagen.

Textiltryck, teckningar, många små vackra kakfat och skyltar berättar om intresseområdet.

Varje barn har "bakat kakor" av färgad trolldag och placerat dem på sitt eget fat med namnskylt på. De ser riktigt aptitliga ut, men det handlar om skådebröd. Och det är väl bra, för annars hade de kanske inte fått vara kvar.

Alltsomallt är det ett tiotal kvinnor som nu har förskolan i Måttund som sin arbetsplats. Några av dem arbetar deltid. Ytterligare ett sextiotal har passerat, funnits i Måttund något eller några år, men sen gått till andra arbetsuppgifter. Den enda som varit med från starten är Ingela Sandberg. I alla tjugo åren har hon svarat för att barnen har fått i sig god och näringsrik mat. Just den dag då jag gör besök bjuder hon på fläskgryta med potatis och majs. Matlusten är det inget fel på och lugnt och städat är det vid borden.

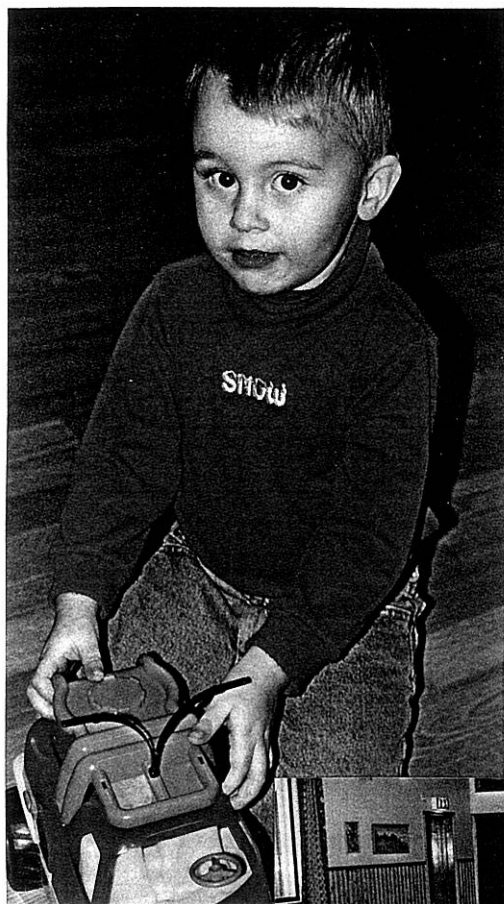

Onsdagsträffen

Onsdag eftermiddagar kan man utanför Medborgarhuset skåda ett antal lite annorlunda fordon stå parkerade. Det är barnvagnar och inte bara en utan flera. Vad är det som pågår?

Jo, de senaste två åren har det fötts/adopterats 10 resp 14 barn i byn. Detta har medfört att vi nu är **19(!)** föräldralediga med tillsammans drygt **30(!)** barn. Som ett alternativ till Öppna Förskolan i Antnäs och för att få möjlighet att lära känna andra föräldrar i Måttsund har vi sedan i höstas träffats varje onsdag mellan 13-15. Under dessa träffar ordnar vi också med fika.

Om några fler ämnar vara föräldralediga framöver eller om ni bara passerar Medborgarhuset på nämnd tid, passa på och kom in, kaffe finns.

Tom Lindström har tagit med sig sin fina bil - eller har han fått låna den?

Stora ytor inbjuder till spring och lek.

Varje gång försöker vi hitta på någon aktivitet för de lite äldre barnen. Typ trolldag, målarfärg, rita på jätterulle med papper m.m. Vi har också med oss bollar och babyleksaker.

Karin Vilhelmsson

Lägerresa till Stockholm och Gotland

Hösten 2000 kläcktes en idé om en lägerresa för vår klass. Resan skulle bli klassens avslutning våren 2001 efter våra 6 år på Måttsundsskolan.

Under vintern jobbade vi mycket för att samla ihop pengar. Vi sålde saker på loppis, hade lotterier och tillsammans stöpte vi ljus, kokade glögg, bakade bröd och tillverkade julpynt som vi sålde på marknader. I mitten av december 2000 hade vi en kassa på ca 25.000:- och då bestämde vi att vårt mål var Stockholm och några dagar på Gotland.

Måndagen 28 maj var det avresa. Vi samlades på stationen i Luleå för att ta tåget till Stockholm med Gun, vår lärare och mammorna Ann, Eva och Lena.

Vi kom fram tidigt på morgonen och vi hade under året läst en del om Stockholm och bestämt vilka sevärdheter vi skulle besöka. Dagens första stopp var Gamla stan med bl a Slottet och Högvakten sen tog vi en promenad in till City. Efter lunch väntade Skansen och Gröna Lund.

Kl 23,30 avgick båten från Nynäshamn till Gotland och då var det ett gäng trötta men glada Måttsundare som kröp ned i sina sängar och somnade snabbt.

På Gotland cyklade vi runt i Visby och ringmuren, besökte Lummelunda grottorna och Kneippbyns sommar- och vattenland.

Vi bodde på en campingplats vid havet och en kväll hade vi Robinsson-tävling nere på stranden. Dagarna på Gotland rusade iväg och det blev dags för hemfärd. Vi åkte snabbfärja till Nynäshamn och fick besöka kaptenen uppe på kommandobryggan.

Nu återstod bara 15 timmars tågresan hem till Luleå.

Vi vill TACKA alla Måttsundare som gjorde vår resa möjlig, genom att handla det vi hade till försäljning.

Pierre, Petter, Jesper, Magnus, Emma, Sofie, Annika E, Elin, Annica P.
Klass 6 Måttsunds skola.

Fågelholkar till nyinflyttade

I år har vi börjat dela ut fågelholkar gjorda av Ola Malmström och ett informationsblad om Måttsund till alla nyinflyttade. Det sker två gånger per år.

Dessa har fått holkar i år:

Kent och Anna-Lena Strähle	Kläppvägen 27
Pär och Katarina Berglund	Gultmalvägen 10
Helena Löwdin och Jan Önneryd	Måttsundsvägen 733
Johan och Anna Granberg	Långbackavägen 52
Fredrik Kallioniemi och Carina Nordberg	Skogsbrynet 3
Jonny och Maria Sundberg	Kläppvägen 29
Carola Juto och Kaj Nikumaa	Kläppvägen 4
Angelica och Krister Svanbro	Skogsbrynet 11

Vi hälsar alla nyinflyttade hjärtligt välkomna!

Surströmmingsfesten 2001

Lördagen den 1 september var vi 160-170 glada människor som samlades vid Medborgarhuset för att avnjuta årets jäsning av surströmming.

Som vanligt hade vi underhållning ute i tältet. I år var det Kjell Morin med sin musikanter som fick oss att skratta. Bland annat åt den "vackra" klädsel han hade vid sin entré med t.ex. pumps i storlek 44.

För dansmusiken svarade som vanligt Kjell-Åkes orkester. Detta var sjätte året i rad som de spelade på surströmmingsfesten och skall man döma av det intensiva dansandet så kommer de att spela fler gånger på våra fester.

Vi vill tacka för den hjälp som alla bidragit med: tältresning, servering, städning mm. Det var många händer som hjälptes åt. Utan denna hjälp skulle inte detta arrangemang fungera. Ett stort TACK!

Ett stort tack även till de sponsorer som hjälpte oss med lotterivinster och strömming. Detta bidrog till att det hela gick ihop ekonomiskt.

Tack även till alla ni som var där och gjorde detta till en trevlig kväll. Förhoppningsvis blir det fest även nästa år.....

Festfixarna Peter och Torbjörn

De som ansvarar för att Måttsundsdagen ska bli av, drabbas varje år av stressymptom vid tanken på hur vädret ska bli den aktuella dagen. Och tänk att nästan varje gång har det varit strålande sol och varmt. Så även denna lördag, en av de sista riktigt vackra sommardagarna 2001. Och visst spelar vädret i sådana sammanhang en stor roll. Mycket folk kom, humöret var på topp och lottköpare trängdes vid tombolan som var slutsåld redan efter en dryg timma. Och vilka fina vinster man kunde lämna ut!

Förra sommaren hade Torgny Wikström engagerats för att underhålla. Hans musik och sång blev då så uppskattad att flera besökare tyckte att han borde få komma tillbaka, vilket också blev fallet. Torbjörn fick också publiken att engagera sig i allsång.

Men förutom vad som bjuds av mat, fika, underhållning, utställningar, försäljning, lotterier och tävlingar, så är det väl själva samvaron som är det viktigaste och mest uppskattade. Man märker att det kommer en hel del f.d. måttsundare och många bjuder med sig släktingar och vänner.

€€€

Alviks Chark, Alviksgården, Alviks Trafik, Annorlunda,
Arnes Bil & Service, Beijers, Bo Öström Bygg,
Butiken SSAB , Duka, DUNI, Eko Maskiner AB,
Enströms Blommor, Föreningssparbanken, Luftfartsverket,
Luleå Energi AB, Luleå Kommun, Metsä Serla, Nordbanken,
Norrbottens-Kuriren, Norrbottens Lantmän, Norrmejerier, NSD,
Nyckel Bryggeriet, Projektledarna, Rimi Gammelstad, SCA,
Schulstad Bageri, SE Banken, Stenvalls Trä,
Sundbergs El, Sörbyhallen
samt alla privatpersoner och hantverkare
från Måttsund.

[illegible]

Hemman nr 7 Nils Davids (Nisdåvis)

forts. från nummer 9.

Hemman nr 7.2 (1840-43)

Nils Petter Larsson, född 1805 och äldst av Lars Perssons barn, var den förste som fick en del av Nisdåvis avstyckat till sig. Nils Petter tvingades efterhand sälja delar av sin lott. Vad som var den egentliga orsaken till detta, vet jag inte. Inte heller är det känt, var hans gårdshus var belägna, men troligen låg de helt nära den ursprungliga gården, den som ännu bär namnet Nisdåvis. Hans hemmandel omfattade 1/8 mantal. Hälften, 1/16 mantal, såldes till soldaten Hans Petter Lind. Se nedan! Några år senare avyttrades ytterligare 1/32 mantal eller hälften av Nils Petter Larssons kvarvarande äga.

Köpare var Herman Andersson. Hans föräldrar var soldaten Anders Eriksson Sedig och Maria Hermansdotter. Inte heller var deras gård var belägen, är nu möjligt att få visshet om.

Herman Anderssons hustru hette Elisa Helena Enström och var född i Ersnäs. I familjen föddes en son, Anders Gustaf, och sex döttrar. Två av döttrarna dog av TBC med fyra veckors mellanrum 1870. De var 17 och 22 år gamla. De tre yngsta flickorna flyttade några år senare till Sundsvall. Då var inte familjen längre ägare till gården utan skrevs som inhyses. Enligt ett köpebrev var villkoren vid köpet sådana, att om Herman Andersson inte kunde betala hela köpeskillingen i rätt tid skulle hans ägor återgå till stamhemmanet. Detta var också vad som skedde. Herman Andersson fick lämna sitt jordbruk och familjen blev inhyses. Både han och sonen försörjde därefter sina familjer som yrkesfiskare. Deras fiskestuga låg på Rödkallen där den forfarande finns och benämns "Sedistugo" (Sedigstugan).

Sonen Anders Gustaf Andersson gifte sig med Maja Britta Johansdotter från Svartbyn, Överluleå. I familjen föddes tre söner och tre döttrar. De var också bosatta i Måttsund. Tillsammans med Anders Gustafs föräldrar flyttade de 1887 till Ersnäs och blev hemmansägare där. En av sönerna, Jonas Elam blev far till Agnes Palmgren, en person som är välkänd i släktforskarkretsar. Agnes gifte sig med Simon Palmgren från Måttsund nr 5. Makarna övertog Agnes föräldragård i Ersnäs, men sålde den och flyttade 1961 till Bergnäset. Under åren 1974-1980 var de måttsundsbor. Därefter blev bostadsorten Luleå, där Agnes, änka sedan 1989, ännu bor.

Lind

Hans Petter Hansson var född i Ersnäs 1807 och son till Hans Hansson Berlin och Cajsa Pehrsson Ekberg. Han gifte sig med Lisa Cajsa Johansdotter född 1809. Också hon var från Ersnäs, men vid deras vigsel 1833 hade båda tjänst i Gäddvik som dräng och piga. Samma år blev Hans Petter soldat för måttundsroten nr 25 Lind och vid 1843 års laga skifte hade han blivit ägare till 1/16 mantal av nr 7 Nils Davids. Dessförinnan hade gården haft en annan plats i byn. Vid flyttningen fördes husen 2000 alnar från denna till den s.k. Moråkern strax norr om Ingvar Larssons fastighet. "Moran" förekommer än i dag som benämning på slutningen mellan Byberget och Långbackavägen. Lind benämndes "Lind-Gabbi" (Lind-gubben) och hans hustru "Lill-Linda". Soldat Lind hann dock aldrig bli någon riktig "gubbe". Hans liv tog ett hastigt slut, när han 1851 drunknade i samband med fiske vid Norra Espen. Av de sju barnen tog sonen Johan Petter efternamnet Sandgren och blev den som övertog hemmansdelen efter föräldrarna. Karl Jacob antog faderns ursprungliga namn Berlin. Se "Bälinsch" i Måttundarn nr 9!

Johan Petter Sandgren gifte sig 1855 med Cajsa Stina Boman från nr 12. Makarna fick sex barn. Detta var ett hem som drabbades hårt av lungdot. Fadern och tre av barnen avled i vuxen ålder mellan åren 1888 och 1907 medan modern dog av lunginflammation 1904.

Äldste sonen Lars Peter fanns då kvar i hemmet. Han var 53 år gammal och ogift. Hemmanet såldes mot s.k. förgånga (undantagskontrakt) till grannen Arvid Näsval. På 1920-talet köptes det av Birger Larsson. Lars Petter bodde kvar i Lind-hemmanets bagarstuga ända fram till 1930-talet, men fick så småningom svårt att klara sig själv och flyttade till vårdhem i Rutvik, där han slutade sina dagar omkring 1940.

Herman Lars (Härmanlä'sch)

Tio år efter Nisdåvis första delning skedde ytterligare en, då äldsta dottern Stina Cajsa och hennes make Johan Petter Persson blev ägare till 1/16 mantal. Detta omnämndes redan i Måttundarn nummer 9.

Efter Stina Cajsas tidiga död gifte maken om sig och flyttade med sin nya hustru och de båda döttrarna tillbaka till sin hemby Persön.

Jag tror att det är just detta hemman som då köptes av Stina Cajsas syster Anna Lisa Larsdotter född 1815 och hennes make soldaten Per Adolf Hjort på rote nr 29 i Måttund. Hjort var född i ett soldathem i Sunderbyn 1813 och blev som 20-åring soldat i Måttund.

I juli 1843, sex år efter giftermålet, avled den 30-årige Hjort. Eftersom han enligt soldatrullan dog på Piteå lasarett, kan man anta att han insjuknade i samband med en övning på Pitholms hed. Tre barn hade makarna fått, men det äldsta, en flicka hade dött knappt årsgammal. Dottern Anna Elisabeth var fyra år och sonen Lars Petter bara ett år gammal när fadern avled. I november 1845 gifte deras mor om sig med Herman Larsson född 1816 på hemman nummer 13 "Åola". Med den nye ägaren fick gården det namn det har än i denna dag, Herman Lars "Härmanläsch". Herman Larsson och Herman Andersson ovan var kusiner. Båda var födda 1816 med bara en månads mellanrum.

Härmanläsch i höstskrud 2001

Ett knappt halvår efter giftermålet dog Anna Lisa Larsson. Hon blev bara 31 år gammal. Dödsorsaken har inte angetts i dödboken.

Greta Cajsa Persdotter född 1821 blev Herman Larssons andra hustru. Hon kom till Måttund från Gammelstad men var född i Boden. Kanske kom hon först till gården som piga för att ta hand om Herman Larssons båda styvbarn 6 och 4 år gamla. Greta Cajsa födde fyra barn. Bara den yngste, Nils Petter Hermansson född 1859 blev kvar i byn. Han köpte hemman nummer 1 Myr (Se Måttundarn nr 2). Herman Larsson dog 1873 knappt 57 år gammal. "Ihjälfrusen" berättar dödboken, men omständigheterna kring detta känner jag inte till. Då anges också att han är inhysesman, och styvsonen Lars Petter Persson född 1842 är den nye hemmansägaren. Lars Petter utövade också smedens yrke. Hans hustru, Anna Lisa Boman var född 1836 på nummer 12 Paal. Av deras fyra barn blev äldste sonen bara tre år. Barnen Nils Erik var 13, Anna 9 och Maria 6 år gamla, när fadern år 1883 avled av maginflammation (förmodligen brusten blindtarm). Ett och ett halvt år senare miste de också sin mor.

Nils Erik Larsson skrevs under några år som ägare till en mindre del av hemgården. Han drabbades i unga år av lungsot och dog av detta på sin 30-årsdag. Nils Erik var ogift medan hans båda systrar genom giftermål blev bosatta i Avan.

Hemmanet såldes till Johan Jakob Larsson från Röllosch. När hans son Birger född 1892 som nygift köpte det och flyttade till Härmanläsch hade husen under några år stått öde. Som nämns ovan införlivades också det närbelägna Lindhemmanet med Härmanläsch. Birgers Larssons hustru hette Emma Ottosson och kom från Ersnäs. Hon var född 1899 och var nära 98 år när hon dog 1997. Birger avled 1979.

Dottern Raina född 1926 bor nu i Luleå medan hennes bror Ingvar Larsson född 1928 bor på föräldragården tillsammans med hustrun Gunvor. Gården brukades på vanligt sätt med jord- och boskapsskötsel till år 1967 då ladugården brann ner. Ägare till Härmanläsch är nu Ingvar och Ulf Larsson.

Engströms

Det hemman som getts namnet Engströms hör till de yngre i byn. I april 1885 inflyttade från Piteå landsförsamling Karl Engström född 1857. Han köpte delar av olika stamhemman t.ex. nr 7 och nr 9 och byggde upp en ny gård vid sina nyvunna åkrar. Gården fick beteckningen 19:1, senare 28:1 och numera 36:1.

Hustrun, Emma Kristina Strandberg född 1859, kom också från Piteå landsförsamling. Hon kallades i dagligt tal "madam Engström". Makarna fick inga egna barn, men blev fosterföräldrar till Amanda Alfrida Lundberg född 1882 och systerdotter till Emma Engström.

Amanda gifte sig med Erik Viktor Nordkvist född 1880 i nr 3 Elias. Paret blev nästa ägare till Engströms. Deras äldste son Albin avled redan i 10-årsåldern. Sönerna Filip född 1908, Markus född 1911 och Mauritz född 1916 och dottern Kerstin född 1919 blev bosatta i Måttund medan deras syster Eva född 1924 gifte sig Lidström och flyttade till Ersnäs. Hon är den enda av syskonen som fortfarande lever. Filip Nordqvist var den som övertog jordbruket. (Se vidare artikeln om honom på sidan 11!)

Filip och hustrun Frida Wikström från nr 15 Föschmäscher fick tre barn, Birgitta, Elisabet (Lisbet) och Sture. De drev sitt jordbruk fram till år 1975 då hustrun dog i cancer. Därefter ägnade sig Filip med stort intresse åt sin hobby, uppdrivning av sommarblommor. I januari månad började planeringen med studier av allehanda frökataloger. I februari-april var det sådd som gällde. De små plantorna skolades ut, först i små krukor och senare i växthus och drivbänkar utomhus. På sommaren prunkade de egna och barnens rabatter, men också många andras trädgårdar, av Filips blommor.

Sture Nordqvist med hustru Doris samt Birgitta med make Ansgar Vågberg är bosatta i villor som de byggt intill föräldrahemmet, medan systemen Lisbet bor i Hudiksvall.

Syskonens barn är nu ägare till hemmanet.

Nr 9 Jåones (Johans)

Inga hus är kvar där Jåones en gång hade sin plats i byn. Där finns nu två villor Leo Tornbergs och Einar Öström. Många äldre bybor kommer ihåg Jåonesloon (Joneslogen), den sista resten av de gamla husen. Den fanns kvar ända in på 1940-talet. Själva marken har fördelats mellan andra hemman i byn.

Som jag tidigare nämnt är det vanskligt att försöka redogöra för släktskap mellan olika brukare av byns hemman på 15- och 1600-talen, då inga kyrkböcker förutom kyrkoräkenskaper finns för denna tid. Namnen hämtas ur jordeböcker, skattelängder, domstolsprotokoll och arvsskiften. Ofta är dessa handlingar svårtydda både vad gäller språk och stil. Det som handlar om Jåoneshemmanets första ägare blir därför en gissning.

Fram till omkring 1630 utgjorde Jåones och Håmbel troligen ett enda hemman. Det delades då mellan bröderna Hans och Mårten Hansson. De var båda soldater och söner till birkarlen Hans Jönsson.

Från 1659 framträder Anders Hansson och hans hustru Brita. Jag antar att Anders är son till Hans Hansson. Att hustrurnas namn förekommer i mantalslängderna beror på att maken var soldat och inte hemma vid den tidpunkt då längden skrevs.

Mellan åren 1667 och 1673 står gården öde. En anteckning "skattefrihet för lyden brandskada" härrör troligen från detta hemman. Kanske flyttar Anders Hanssons familj till Håmbel sedan Jåones brunnit och hans farbror Mårten Hansson dött.

Troligen är det vid denna tid som Jåoneshemmanet kommer i Kronans ägo. När en gård, ofta på grund av att husbonden dödats i krig, inte längre kunde hävdas, togs den över av kronan och gjordes till kronohemman. En ny soldatfamilj bosatte sig på Jåoneshemmanet 1674. I jordeboken noteras "*upptagit af öde.....*"

Husfadern heter Johan Johansson. I maj 1677 blir han antagen som soldat. Den 8 juni samma år kommenderas han till Dalarö och överstelöjtnant Neumeijers flotteskader. Tre veckor senare stupar Johan Johansson i slaget vid Kjöge bukt.

Hans änka heter Dårdi. I soldatrullan omnämns att hon är "*qwar i stort armod medh fyra små barn och een halfväxt flicka, litet sådt aff åkern, hafwer tre koor, dock mycket fattig och giäldskyldig*".

Även näste innehavare av Jåoneshemmanet heter Johan Johansson. Troligen är han son till den förre. När han dör 1756 berättar dödboken:
"Ålderstigne mannen Johan Johansson i Måttund född år 1660, fadren Johan Hansson, modren Hustru Dårdi Olofsdotter, dödde d. 28 februari af ålderdom och begrofs d. 6 Martii i Kyrkian fram i choret utvid Sacristi dören lefvat i 96 åhr."

Här anges att faderns namn är Hansson. Sådana förväxlingar är inte ovanliga. Kanske hette fadern egentligen Johan Hansson och inte Johan Johansson som mantalslängderna visar. Kanske var han en yngre bror till Anders Hansson. I så fall har gården vid denna tid brukats av flera generationer av samma släkt. Det är troligt att födelseåret 1660 i dödboken är fel och att det är 1669 som anges i en annat sammanhang.

Johan Johanssons hustru Maria Hansdotter kom från Vibbyn. Hon var yngre än maken men avled 20 år före honom. I dödboken anges att Maria är begravd *"i kyrkan något bakom predikstolspelaren"*. Sju barn hade hon fött, av vilka minst tre dog som barn.

Sonen Hans Johansson född 1699 blev näste bonde i Jåones. Hustrun hette Margeta Christophersdotter och kom från Sunderbyn. Makarna fick nio barn. Sju av dem levde till vuxen ålder. De blev tidigt faderlösa, då den endast 41-åriga Hans Johansson dog. Barnen var då i åldrarna 12 år - 4 månader. Deras 80-åriga farfar fick åter gå in som ansvarig för gården.

Vid 1750 års jordrannsaking var det Johan Hansson som skrevs som brukare och även hade soldatskyldigheter för roten.

321/64 Mantal Krono, hwaraf Brukaren är anslagen til uppfyllning på Compagniet. Åbos af Johan Hansson, som berättades hafwa lika beskaffade hus och ägor som föregående N:o 8, Och nyttjar under hemmanet 5 lass äng i Alwik.

Från år 1759 är det emellertid brodern Hans som antagits som soldat Sedig. Senare blev han soldat Smedhammar.

Den 19 november 1752 friköpte den endast 22-åriga bonden Johan Hansson hemmanet från Kronan. Troligen hade det beslagtogs under åren 1667-73, då gården var ödelagd efter brand. Kanske var det Johans egna fäder, som på grund av den mansspillan och stora skattebörd alla krig krävde, inte förmådde återuppbygga gården.

Kongl. Majts och Sveriges Rikes Cammar Collegie

Vi underskrefne Grefve President, samt Riddare och Commendeur af Kongl Majts Nordstjerne-Orden, och samtelige Cammar-Råd; Gjøre Vitterligit, att såsom Hans Kongl Majt. wår allernådigste konung, genom utfärdad förordning af den 19 September År 1723, allernådigst behagat förklara hwilka Krono-Hemman och Lägenheter måge till Skatte försäljas, och huru dermed förhållas bör samt hwad derwid kommer att i akttagas, såsom ock att sjelfwa köpebrefwen nu som tillförene af Kongl Cammar Collegie skola utfärdas, altså, till underdånigst följte deraf hafwa Vi welat uplåta och försälja, efter som vi härmed och i kraft af detta Vårt öppna Bref, på Hans Kongl Majts Vår allernådigste Konungs wägnar uplåte och försälje till Åboen Bonden Johan Hansson efterskrefne Hemman i Wästerbottns Län Tredje Fögderiet och Luleå Sockn belägit Neml Måttsund No 9 bestående af Tjugu Ett Sextiofjerdedels Mantal, som till Räntan är Kronan behållen under Skattemanna börd och Rättighet att njuta och behålla för Sextiosex daler 21 $\frac{1}{3}$ Öre Silfwermynt.

Afhände förthenskull Hans Kongl Majt samt Sweriges Krona förbemälte Hemman, af 21/64 dels Mantal Måttsund No 9 Luleå Sockn Tredje Fögderi, samt Wästerbottns Län, och tillegne detsamma Åboen Johan Hansson, dess Hustru, barn och arfwingar, så och arfwinge efter arfwinge, med hus jord, Åker Äng, Skog mark, fiske och Fiske Wattrn Qwarn och Qwarnställen Torp och Torpställen samt alle andre tillägor i Våta och torra närby och fjerran, intet undantagas af alt det som dertill lyder med rätta ligga bör, och lagligen tillwinnas kan, att njuta, bruka och behålla under Skattemanna Börd och Rättighet till ewerdelig ägo, som Lag förmår.

Ther alle som thetta widkommer, och för Hans Kongl Majt och Kronans skull wele och skole gjöra och låta, hafwa sig hörsammeligen att efterträtta, icke gjörandes honom Åboen Johan Hansson dess Hustru barn eller arfwingar häremot hinder, meen eller förfång i någon måtto, nu eller i tillkommande tider.

Till yttermera wisso är thetta med Kongl Majts och Riksens Cammarcollegii Sigill, samt med wår egenhändiga underskrift bekräftat. Stockholm den 19 Nowember År efter wår Herres Jesu Christi Nåderika Födelse Ett Tusen Sjuhundrade och på thet Femtionde andra.

På dragande kall och Embetes wägnar

F. Piper P. Drufwa V.L. Leejonstedt Walfwenstierna

S. Braunerhielm Samuel Gerenkrona Nils Sandelhielm

CL Lindberg Eric Iggström

Anna Arendtsdotter från nr 11 blev 1760 Johans hustru.

Hans syster Margareta födde en son år 1768 utan att vara gift med barnets far. Detta ansågs ända fram till år 1855 vara ett brott som strängt bestraffades av kyrkan.

"Qwins Person Margareta Hansdotter ifrån Måttsund undergick Hemlig skrift och aflösning för begånget Lönskaläge med drängen Anders Nilsson ifrån Gäddvik."

Inför prästen fick kvinnan i kyrkans sakristia bekänna sitt syndiga beteende, be om förlåtelse och motta nattvarden. Hade samma sak hänt hundra år tidigare hade troligen Margareta både fått böta 1 daler och "smaka riset". Eller "böthe dubbelt och slippa rijset". Barnafadern kunde då dömas till penningböter och gatulopp.

Johan Hansson och hans hustru fick tre söner, Erik, Hans och Johan samt en dotter, Brita. Det blev Hans Johansson född 1766 som övertog hemmanet. År 1798 gifte han sig med Margareta Larsdotter från Ersnäs. Fyra år senare avled hustrun utan att ha fött några barn. Kanske var hon sjuklig redan vid vigseln. Som dödsorsak uppgavs bröstsjuka, vilket då var benämningen på tuberculos. Ett år senare gifte Hans Johansson om sig med Maja Stina Nilsdotter från Lax-hemmanet. Hon var 22 år och 15 år yngre än sin make. Under en 20-årsperiod födde hon 13 barn. Flera av dem dog som helt små.

Vid 1840-43 års laga skifte var hemmanet som dittills bestått av 21/64 mantal delat mellan tre av de fyra söner som då var i livet. Johannes Hansson blev bosatt på huvudhemmanet "Jåones" som ägare till 1/8 mantal. Nils Petter Hanssons hemmansdel blev lika stor och hans gård blev kallad Nils ("Niits") medan Hans Hanssons del var 5/64 mantal och kallades Jones-Hans "Jåones-Häsch". Den yngste sonen, Lars Anton flyttade till Luleå 1847 och blev "arbetskarl" enligt husförhörsboken.

Johannes Hansson gifte sig med Brita Nilsdotter från nr 10 Pärnösch. Makarna blev de sista brukarna av det gamla Jåones-hemmanet. Johannes avled redan 1852 och var då endast 44 år gammal. Gården såldes och delades mellan grannarna Nils Erik Johansson "Ståor-Nits" och Jacob Thelin "Janihansch". Självä boningshuset revs, kanske först efter Britas död 1876.

Enligt Erik Nilsson har en norrbottensgård från Måttsund flyttats till Niemisel. Möjligen är det Jåonesgården. Den sista resten av gårdshusen

var logen som fanns kvar på platsen ända fram till 1940-talet.

Johannes Hansson och Brita Nilsdotter fick fem barn, av vilka en dotter dog i 2-årsåldern. Ende sonen, Johannes Johansson född 1836 valde att lämna jordbruket och satsa sina krafter vid något av de sågverk som fanns i bygden. Det är känt att flera måttsundskarlar seglade till Altappen och arbetet där på söndagskvällen och inte kom tillbaka förrän nästa lördagkväll. Kanske var Johannes en av dem.

Johannes Johanssons hustru Anna Elisabet Pehrsson var dotter till soldaten Pehr Adolf Hjort. (Se "Härmanläsch" ovan!).

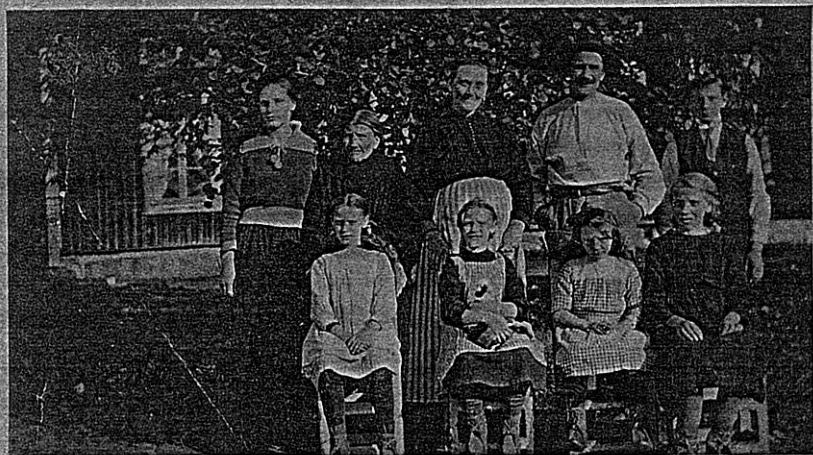
Johannes Johansson var vid sin död 1930 nära 94 år gammal. Han hade då varit blind i många år. Detta har antecknats i husförhörboken och bekräftas av Berta Sundström som väl minns den gamle mannen.

Makarna fick sju döttrar men ingen son. Den yngsta dottern dog i 10-årsåldern. Dottern Anna Gustafva gifte sig med soldaten Petter Algot Hvitman. Sedan Indelningsverket avskaffats och soldat Hvitman fått annat arbete, bosatte sig familjen i Måttsund, i "Wittmäsch" helt nära hustruns föräldrahem. Anna Gustafva dog redan 1909 och maken med fem minderåriga barn flyttade till Överluleå. Hennes syster Lisa Johanna blev efter giftermål bosatt i Smedsbyn, Britta Maria i Antnäs, Margareta i Långnäs, Ida i Alvik och Frida Elina med make emigrerade till Nordamerika.

Bostadshuset på det nya Jåones revs och återuppbyggdes i Antnäs. Därefter har det ännu en gång flyttats och finns numera i Kallax.

9:2 Nils (Niits)

Niits förste ägare var som ovan sagts Nils Petter Hansson. Hustrun Sara Elisabet Boman var född i Paal. Födelseåret var för båda 1809. Ytterligare två generationer brukade hemmanet. Sonen Hans Petter Nilsson med hustru Anna Helena Lindahl född i Avan och sonsonen Nils Petter Hansson vars hustru var Hilda Margreta Berlin från nr 7 Bälinsch. Den senare familjen flyttade till Luleå 1923. Där bodde och arbetade sedan tidigare Nils Petter Hanssons två systrar. Båda var sömmerskor medan Nils Petter drev häståkeri. Hans stall fanns där Skogsvallen nu ligger.

Makarna Hilda och Nils Petter Hansson utanför sitt hem i Nits före flyttningen till Luleå. Med på fotot även modern Anna Helena Lindahl 1838-1915 och sex av barnen. De två äldsta saknas.

Därefter sägs bostadshuset en tid ha använts som sommarkoloni, innan SSUH för ändamålet byggde ett nytt hus vid Sätet.

Näste ägare och brukare av Niits blev Petter August Jansson från nr 3 Elias. Hans första hustru hette Anna Augusta Ottosson. Hon kom från Ersnäs och var syster till Emma Larsson i Härmanläsch. Makarna fick sju barn, däribland ett tvillingpar. Dessa och ytterligare en bror dog som spädbarn. När den yngste sonen, Harry, var två år, dog hans endast 37-åriga mor. Äldst av barnen var den 14-åriga Helga.

1938 gifte Petter August Jansson om sig med Siri Öhlund från Piteå. Omkring 1950 flyttade de från gården och köpte den fastighet som nu ägs av familjen Fellman. Den jord och skogsmark som hörde till Niits köptes upp och införlivades med andra hemman medan bostadshuset köptes av familjen Bertil och Astrid Boman. Niits ägs nu av deras dotter Majvor med make Bo Bäckström.

”Jåones-Häsch” (Jones-Hans) eller ”Lill-Nits”

Hans Hansson var född 1816. Hans hustru var Britta Cajsa Larsdotter från nr 14 Håra. Av makarnas åtta barn dog två döttrar vid späd ålder. De övriga blev alla utom Isak bosatta i Luleå. Dit flyttade också föräldrarna 1877, men då hade båda fyllt 60 år. Två år senare avled Hans Hansson. Hustrun levde till 1896 och dog ”utfattig” enligt församlingsboken. Isak blev kvar i Måttsund. Han kallade sig Jonsson, vilket är märkligt eftersom varken hans far eller farfar hette Jon eller Johan. Kanske menade han att namnet därigenom anknöt till den gamla släktgården Jåones. Hans egen fastighet fick också namnet Jonsors. Mer om detta i nästa nummer.

Nästa ägare till detta hemman blev Hans Lundström i Rinneln och Emanuel Vikström i Föschmäs. Den senares bror Johannes Vikström född 1832 gifte sig 1860 med Hans Hanssons 19-åriga brorsdotter Maja Brita från Jåones. Makarna hade fyra söner när Maja Brita avled i barnsäng vid dottern Maria Johannas födelse. Den lilla dog ett och ett halvt år senare. Efter ytterligare knappt två år hittades fadern ihjälfrusen på isen mellan Kallax och Måttsund. Troligen hade Lill-Job, som han kallades, på väg hem från Luleå varit berusad, satt sig för att vila och somnat. I dödboken anges dödsorsaken vara ”sjelfmen”(självförvållat).

På föräldralösa barn och orkeslösa åldringar utan anförvanter höll man förr offentlig auktion och överlät dem till familjer som bjöd lägst i underhåll för att ta hand om dem. Detta tillvägagångssätt var 1877 inte längre så vanligt, men ska denna gång ändå ha diskuterats. Det blev dock så att Johannes som var 15 år och äldst blev dräng och de övriga i åldrarna 12, 9 och 6 år blev fosterbarn hos olika familjer i byn.

De hus som hörde till Jåones-Häsch, som även kallades ”Lill-Nits” låg strax ovanför Engströms-hemmanets lagård och själva jorden är numera en del av detta. Husgrunden har funnits kvar långt in på 1900-talet.

Jåones bomärke har haft olika utseende genom åren.

1752

1794

1840

Syringa josikaéa Måttsund

Har du någon Syringa josikaéa Måttsund på din tomt? Det har jag. Faktiskt två stycken. De har funnits här i 12-15 år utan att jag vetat om deras historia. Av en händelse fick jag veta att en syrens uppkallats efter vår by och att det var just denna sort jag hade. Den kan numera också köpas i vissa handelsträdgårdar.

Jag tog kontakt med Birgitta Vågberg för att be henne berätta om sin far Filip Nordqvist, vars stora odlarintresse var orsak till att Måttsund blivit omnämnt i den svenska floralitteraturen.

Filip föddes 1908 i Engströms, det hemman som fått namn efter hans mor Amandas fosterföräldrar Karl och Emma Engström. Se också sid. 27!

På 1920-talet var det mycket ovanligt att det odlades grönsaker, bär och prydnadsväxter i Norrbotten. Möjligen kunde man se någon vanlig s.k. bondsyren eller vinbärsbuske vid enstaka gårdar.

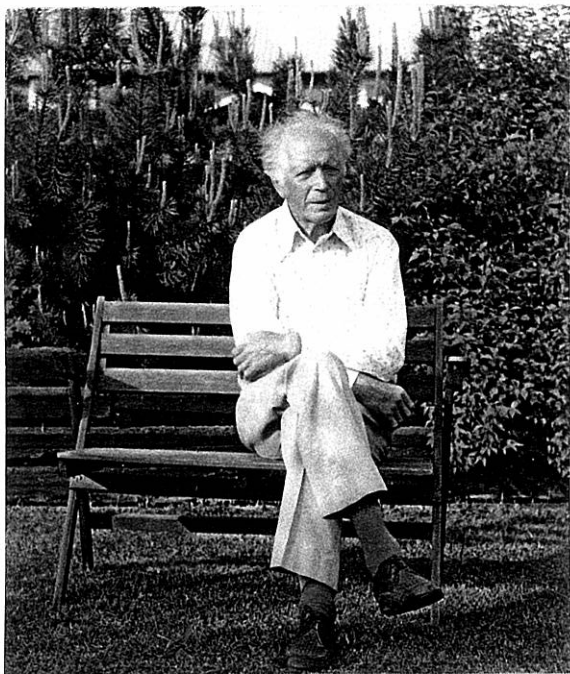
I förgrunden Syringa Måttsund. Bortom ladan skimtar Engströmsgården omgiven av lummig sommargrönska.

Filip hade vad man brukar kalla "gröna fingrar" som visade sig när han som mycket ung skaffade jordgubbsplantor och kunde sälja bären till byborna.

1927 dog Filips far, Viktor Nordqvist. Som äldst av fem syskon, bara nitton år gammal, fick Filip ta huvudansvaret för jordbruket. Trots att gården krävde mycket av den unge Filip tog han sig ändå tid att sköta om sina jordgubbsplantor och även odla köksväxter.

1940 gifte han sig med Frida Wikström. Då var också Filip ägare till sin föräldragård. Hos de båda makarna fanns en önskan att försköna den plats på jorden som blivit deras. De tog hjälp av Norrbottens Hushållningssällskap för att få råd om träd och buskar som var hårdiga i det norrbottniska klimatet.

På gårdsplanen planterades silvergran, lärkträd, rosen-try, korallkornell och ungersk syren samt en hel del blommor, både perenna och ettåriga. Vid husets södra gavel stod syrenerna. Någon gång på 60-talet började Filip föryngra och utöka syrenbeståndet. Han planterade ut rotskott och lade ibland ner kvistar i jorden. Under ett besök som Hushållningssällskapets representanter gjorde hos Filip observerades den ungerska syrenen, som nu hade fått många ättlingar. Kanske fanns inte längre denna speciella sort någon annanstans. Kanske var den bevarad tack vare Filips omsorgsfulla vård.

Filip Nordqvist

Från Hushållningssällskapet föreslogs att man skulle få uppkalla syrenen efter byns namn. Buskens blommor har mörklila färg, är hängande och något platta i formen.

Birgitta berättar att hennes far kände ett ansvar för de buskar han sålt eller gett bort. Om han märkte att de inte vattnades och sköttes som de borde, kände han lust att gripa in. När jag hör detta skäms jag nästan och tänker att mina måste ha hört till den kategorin. Jag minns hur dåligt de växte under flera år. Det var först efter den där sommaren som "regnade bort", som de tog ordentlig fart och började växa.

Birgitta beundrar syrenhäcken som omger hennes föräldrahem.

Måttsundssyrenen finns beskriven i boken *Din trädgård* som är utgiven av Bonniers förlag.

I.V.

Ny i byn

Här kommer ett HEJ!

.....från oss som bott ett år i "Vessmärsch" (Skogsbrynet 7).

Familjen Djärv består av Petra, drygt 20 år, hennes något yngre man Magnus och Tyra - en äkta Måttssundare - född fredagen den trettonde (april -01). dessutom ingår den f.d. stadskatten Homer som anpassat sig alltför väl till livet på landet.....Vi funderar allvarligt på att skaffa en porslinskatt för att få mer i utbyte.

När Petra inte är mammaledig jobbar hon som spanska- och engelskalärare på KomVux och Magnus är målare på LKB Måleri. Vi gillar sport, att resa och att umgås med grannarna (!).

Fam. Djärv tel. 169 89

Några ord från Valberedningen

Årsmötet närmar sig och även om Du just nu i allt ditt julstök tycker att det verkar avlägset, så måste Du börja fundera på vilka personer Du vill ska ingå i styrelsen.

Under verksamhetsåret 2001 har styrelsen haft följande sammansättning:

Ordförande	Tomas Sandberg	ställer upp för omval
Vice ordf.	Tomas Lejon	vald tom årsmötet 2003
Sekreterare	Lena Holmqvist	ställer ej upp för omval
Kassör	Torbjörn Nilsson	ställer ej upp för omval
Ledamot	Karin Vilhelmsson	ställer upp för omval
Ledamot	Peter Frykenfeldt	vald tom årsmötet 2003
Ledamot	Carina Avergren	vald tom årsmötet 2003
Suppleant	Eva Lundström	ställer upp för omval
Suppleant	Maria Palmgren	ställer upp för omval

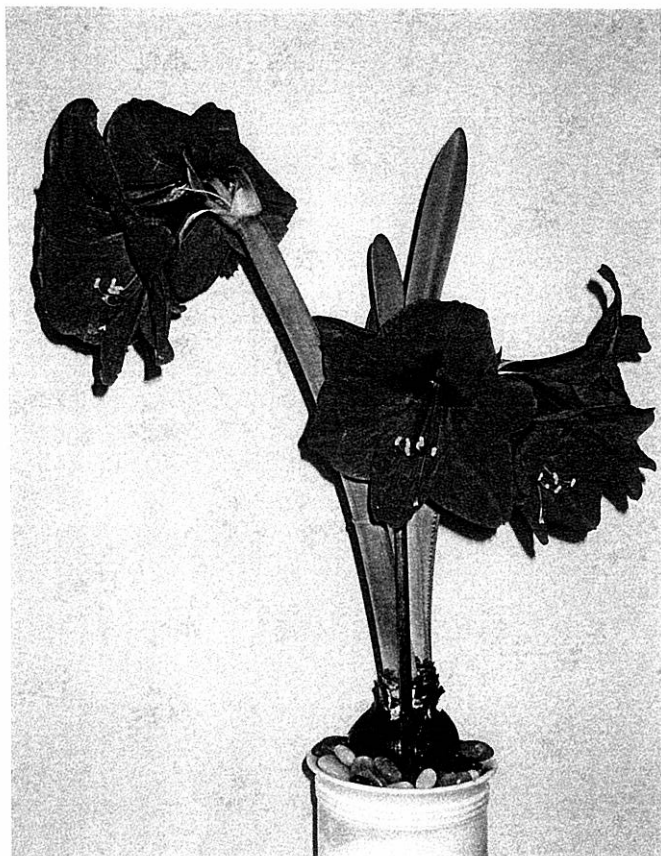
På årsmötet 2002 ska nyval ske för ordförande (väljes för 1 år)
3 ledamöter (väljes för 2 år)
2 suppleanter (väljes för 1år)

Som Du ser så kommer en del att lämna styrelsen efter ett bra arbete under många år och därför måste vi alla hjälpas åt att hitta nya personer till styrelsen.

Tänk till på vilka personer som Du vill ska väljas in i styrelsen och meddela oss i valberedningen senast 1 februari 2002.

Lena Åström
tel. 342 01

Lena Olofsson
tel. 343 04

GOD JUL

önskar

Måttunds Intresseförening